

Sygn. akt V CZ 37/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi A. B.

o wznowienie postępowania w sprawie I C [...]

w sprawie z powództwa A. B.

przeciwko Uniwersytetowi [...]

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 września 2013 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 26 kwietnia 2013 r.,

1. oddala zażalenie;

2. przyznaje adw. B. W. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 1 800 (tysiąc osiemset) złotych powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

W dniu 11 marca 2013 r. A. B. wniósł skargę o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z 25 maja 2012 r. oddalającym jego powództwo wobec pozwanego Uniwersytetu [...] o ochronę dóbr osobistych i zapłatę, przy czym domagał się wznowienia postępowania przed Sądem Apelacyjnym, który rozpoznał apelację od tego wyroku i oddalił ją wyrokiem z 18 października 2012 r. Jako podstawę wznowienia podał nieważność postępowania odwoławczego. Ponadto powołał w skardze nowe fakty i dowody, tj. opublikowanie jego dwóch artykułów naukowych w prestiżowych pismach i postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 2 stycznia 2013 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego dotyczącego orzeczonego wyrokiem sądowym obowiązku zwrócenia powodowi jego korespondencji elektronicznej. Przyczyn nieważności postępowania apelacyjnego powód upatruje w tym, że z racji złego stanu jego zdrowia psychicznego - który mimo wniosków nie został przez orzekające w sprawie Sądy zweryfikowany z udziałem biegłych - nie miał zdolności sądowej i procesowej. Twierdzi, że w postępowaniu apelacyjnym został też pozbawiony możliwości obrony swoich praw, ponieważ nie był już reprezentowany przez adwokata, a nie powiadomiono go o terminie rozprawy apelacyjnej i ogłoszeniu wyroku ani mu nie doręczono odpisu wyroku i odpowiedzi pozwanego na apelację.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2013 r. odrzucił skargę powoda o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 25 maja 2012 r. Podkreślił, że w skardze powód podaje, iż o wyroku Sądu Apelacyjnego dowiedział się w Sądzie dnia 7 listopada 2012 r. Tymczasem trzymiesięczny termin do wniesienia skargi (art. 407 § 1 k.p.c.) upłynął najpóźniej z dniem 7 lutego 2013 r. Z kolei zarzut braku zdolności sądowej i procesowej jest wynikiem błędnego rozumienia tych pojęć (art. 64 § 1, art. 65 § 1 i 2 k.p.c.). Jeśli więc powód wskazuje jedynie na swój zły stan psychiczny, w istocie nie opiera skargi na nieważności postępowania spowodowanej brakiem zdolności sądowej czy procesowej. Poza tym, według Sądu Apelacyjnego, powód w skardze powołał fakty i dowody powstałe już po wyrokowaniu przez Sąd Apelacyjny

bądź takie, które powoływał wcześniej, tyle że w jego ocenie zostały zlekceważone. Nie uzasadniają one zatem wznowienia postępowania (art. 403 § 2 k.p.c.).

Powód wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego, zarzucając naruszenie art. 410 § 2 k.p.c. przez jego niezastosowanie i art. 403 § 2 k.p.c. przez błędną wykładnię.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zażaleniu wskazano, że powód, samodzielnie wnosząc skargę o wznowienie postępowania i nie korzystając z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, w istocie podał dwie podstawy wznowienia postępowania. Pierwsza z nich wynikała z błędnego utożsamiania przez powoda pozbawienia możliwości działania w procesie czy też braku należytej reprezentacji z biernością jego pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym (art. 401 k.p.c.). Druga natomiast podstawa wskazywana przez powoda sprowadza się do wykrycia takich okoliczności faktycznych i środków dowodowych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, a z których powód nie mógł skorzystać w poprzednim postępowaniu. Trafnie w związku z tym podkreślono w zażaleniu, że upływ terminu do wniesienia skargi mógł dotyczyć tylko pierwszej z wymienionych podstaw, nie odnosił się zaś do drugiej z nich. Nie można natomiast zgodzić się z załającym się, że powołane przez powoda w skardze nowe okoliczności faktyczne i dowody mogą stanowić przyczynę wznowienia postępowania. Niewątpliwie bowiem fakty i dowody powołane przez powoda powstały już po wydaniu przez sąd wyroku, nie są to zatem takie okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 § 2 k.p.c.).

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

